RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2006/053 Div

i n d e k l a c h t nr. 2005.4912 (153.05)

ingediend door:

hierna te noemen 'klaagster',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer. De Raad heeft aanleiding gevonden, alvorens uitspraak te doen, verzekeraar in een zitting van de Raad te horen.

Voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, is het navolgende gebleken.

Inleiding

Klaagsters echtgenoot heeft bij verzekeraar een kostbaarhedenverzekering gesloten voor een aantal geweren.

In artikel 2.2 van de op de verzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden is bepaald:
'(…) Deze verzekering dekt verlies van het geheel of een gedeelte, alsmede beschadiging van de in de polis omschreven zaken door:
- een plotselinge, van buiten komende gebeurtenis;
- (…)'

Klaagsters echtgenoot heeft enkele van de verzekerde geweren in reparatie gegeven bij een geweermaker. De geweermaker is daarna failliet gegaan. Inmiddels is klaagsters echtgenoot overleden. De geweren zijn niet bij de nabestaanden teruggekeerd. Verzekeraar heeft geweigerd de voormelde schade te vergoeden.

De klacht

Klaagster kan zich niet verenigen met het afwijzende standpunt van verzekeraar.

Het standpunt van verzekeraar

Op de onderhavige verzekering waren onder andere twee jachtgeweren van het merk Dickson verzekerd met een verzekerde som van € 24.958,- per stuk. In verband met het overlijden van klaagsters echtgenoot is de verzekering voortgezet op naam van klaagster.

Op 30 oktober 2003 heeft de toenmalige tussenpersoon telefonisch een schade gemeld. Klaagsters echtgenoot had geweren voor onderhoud overgedragen aan een reparateur. De geweren zouden mogelijk zijn doorverkocht door de reparateur.

Op basis van de summiere informatie heeft verzekeraar meegedeeld dat twijfelachtig was of er polisdekking was en verzocht om een schriftelijke schademelding en relevante bescheiden voor een definitieve beoordeling. De tussenpersoon heeft klaagster daarvan op de hoogte gebracht. Hierna heeft verzekeraar noch van de tussenpersoon, noch van klaagster een reactie ontvangen.

Op 16 maart 2004 werd verzekeraar rechtstreeks door de dochter van de verzekeringnemer benaderd over deze kwestie. Verzekeraar verzocht de schade schriftelijk te melden en de melding te voorzien van de daarbij behorende stukken, zoals de aangifte van vermissing bij de politie en stukken met betrekking tot de reparatieopdracht aan de reparateur. Uiteindelijk ontving verzekeraar, na enkele rappellen, via een nieuwe tussenpersoon op 10 januari 2005 een schriftelijke schademelding.

Uit de toegezonden stukken blijkt dat op 4 maart 2002 drie geweren, waarvan twee bij verzekeraar verzekerd zijn, door klaagsters echtgenoot bij de reparateur zijn afgeleverd met de opdracht daaraan enige onderhoudswerkzaamheden uit te voeren. Wat daarna met deze geweren bij de reparateur is gebeurd is onbekend, maar vaststaat dat, na het overlijden van klaagsters echtgenoot in augustus 2002, de geweren in oktober 2003 niet meer door de intussen faillietverklaarde reparateur aan de nabestaanden konden worden overhandigd.

Aangezien de kostbaarhedenverzekering op grond van artikel 2.2 van de polisvoorwaarden uitsluitend dekking biedt voor verlies van het geheel of een gedeelte, alsmede beschadiging van de in de polis omschreven zaken door een plotselinge van buiten komende gebeurtenis, heeft verzekeraar de nabestaanden meegedeeld dat geen recht op schadevergoeding bestaat. Op basis van de verstrekte informatie moet worden geconcludeerd dat de reparateur toerekenbaar is tekortgeschoten in de uitvoering van de reparatieopdracht doordat de geweren niet meer aan de rechthebbenden konden worden overhandigd. Van een plotselinge van buiten komende gebeurtenis in de zin van de polisvoorwaarden is derhalve geen sprake geweest, zodat om die reden de claim is afgewezen.

Het commentaar van klaagster

Klaagster heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, haar klacht gehandhaafd.

Het overleg met verzekeraar

Ter zitting is de klacht met verzekeraar besproken. Daarbij is verzekeraar gewezen op artikel 3.1 van de verzekeringsvoorwaarden dat de verzekerde verplicht ‘in geval van diefstal of poging daartoe, verduistering, vandalisme, gewelddadige beroving of afpersing, alsmede bij verlies, onmiddellijk aangifte bij de politie te doen’. Verzekeraar heeft meegedeeld dat verduistering inderdaad gedekt is. Onbekend is echter wat met de geweren is gebeurd, zodat ook onbekend is of sprake is geweest van verduistering, aldus verzekeraar.

Het oordeel van de Raad

Verzekeraar heeft het standpunt ingenomen dat niet bekend is wat met de geweren is gebeurd nadat zij door klaagsters echtgenoot bij de geweermaker zijn afgeleverd met de opdracht daaraan enige onderhoudswerkzaamheden uit te voeren. Dit standpunt is verdedigbaar. Eveneens verdedigbaar is het standpunt dat daarom niet aannemelijk is geworden dat sprake is van verlies van de verzekerde zaken door een plotselinge, van

buiten komende gebeurtenis als bedoeld in artikel 2.2 van de op de verzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden. Verzekeraar heeft dan ook door te weigeren de verzekerde geweren te vergoeden de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

De beslissing
De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 4 september 2006 door mr. E.M. Wesseling-van Gent, voorzitter, mr. J.G.C. Kamphuisen, mr. F.R. Salomons, mr. E.J. Numann en mr. C.W.M. van Ballegooijen, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(mr. E.M. Wesseling-van Gent)

De secretaris:

(mr. S.N.W. Karreman)